

at kunne tiltræde, og skal man i saa Henseende — næst at bemærke, at den i den nævnte Lovs § 25 opførte Sum 61,000 Rd. til de civile Straffeanstalter er optaget uforandret efter det af Regeringen Rigsdagen forelagte Udkast, i hvilket der tillige var opført særligt Vederlag til Direktorerne ved Straffeanstalterne, hvoraf det allerede synes at være en Folge, at man ved Bevægning af den nævnte Sum til Forretningernes Besorgelse, ikke har kunnet tage noget Hensyn til Direktorerne, hvis Forretninger iøvrigt heller ikke kunne henføres under de i § 25 nævnte — ikke undlade at henlede Opmærksomheden paa, at det ingenlunde kan ansees forekrevet ved Loven af 19de Febr. 1861, at alle de Embeder, hvis Lønninger ikke fastsættes ved samme, skulle ansees inddragne. Idet Loven nemlig i de første 8 §§ giver visse almindelige Regler, som skulle gjælde for alle Embedsmænd, som lønnes af Statskassen eller de i Finansloven opførte særlige Fonds, hedder det i § 9: „For efternævnte Embeds- og Bestillingsmænd fastsættes særligt følgende Bestemmelser“, hvoraf tydeligt fremgaar, at der gives andre Embedsmænd end de i de efterfølgende §§ særligt nævnte, paa hvem de første 8 §§ kunne blive anvendelige, og der er derfor heller ikke med Hensyn til den store Mængde Embeder, som ere forbigaaede med Tausshed i Loven af 19de Febr. 1861 §§ 10—28, iøvrigt fra nogen Side fremsat Paastand om, at disse derfor skulle være inddragne, i hvilken Henseende man skal tillade sig særlig blandt Andre at henvise til Vicepolitidirektøren og Embedsmændene ved Pascontoret. Ligesom man derfor maa ansee det for afgjort, at Direktorerne ved Straffeanstalterne, der have kongelig Udnævnelse som saadanne, ikke vilde være at entledige i Henhold til Loven af 19de Febr. 1861, saaledes skjøner man heller ikke, at der er nogen Befoielse til i denne Anledning at indeholde nogen Deel af den til de civile Straffeanstalter ved Lovens § 25 bevilgede Sum af 61,000 Rd., da § 25 sidste Passus viser, at det kun er for de Poster, som efter oftnævnte § 25 i Forbindelse med §§ 13—15 ere bestemte til Inddragelse, at der vil være at indeholde et passende Beløb, indtil disse Poster blive ledige, medens der ikke findes nogen Henvisning til §§ 18 og 19. Endelig bemærkes, at Indenrigsministeriet har samtykket i for indeværende Finantsaar at anvise de omhandlede Direktorgæger uden Fradrag i den normerede Assistance-sum, under Forudsætning af, at der gennem Finanslovsforlaget for 18^{62/63} erhverves Rigsdagens Sanktion paa Forholdets Ordning i Overeensstemmelse med Foranførte.

Derimod har Ministeriet, da Posten som Direktør ved Straffeanstalten i Viborg ved Dødsfald blev ledig i Begyndelsen af indeværende Aar, ikke troet at burde besætte denne Post igjen, forinden Spørgsmaalet har været forelagt Rigsdagen. Skjondt der nemlig ikke foreligger nogen bestemt Udtalelse om, at Direktorerne ved Straffeanstalterne skulle bortfalde ved Vakance, give dog de stedfundne Forhandlinger efter Ministeriets Anstuelse tilstrækkelig Anledning til ved den nu indtrufne Leilighed at underkaste dette Spørgsmaal en fornyet Dristelse. Ministeriet har nu, efter at have gjort Sagen til Gjenstand for den nyeste Overveelse, ikke kunnet skjønne rettere, end at det maa ansees i hoi Grad stemmende med Fængselsbestyrelsens Løve, at der idetmindste ved de længere fraliggende Anstalter findes Mænd, som kunne føre et stadigt Tilsyn med de lokale Fængselsbestyrelser — blandt Andet foretage jævnlige Kasseundersøgelser — og hvis Forretningsdygtighed og praktiske Indsigt i mange Tilfælde kan være en Støtte for disse, ligesom det er af stor Betydning, at i alt Fald den væsentligste Deel af den disciplinaire Straffemyndighed udøves af Mænd, der staa udenfor den daglige Bestyrelse, naar saadanne kunne findes paa Stedet. Naar Direktorenes Forhold til Straffeanstalterne ordnes paa den her antydede Maade, ville formentlig de væsentligste Indbendinger, som ere fremsatte mod Bibeholdelsen af disse Poster, bortfalde, og man er derfor, idet man bringer et Beløb af 300 Rd. i Forflag som Honorar til en Direktør ved Viborg Straffeanstalt, som vil være at udnævne af Ministeriet, fundet at ordne Forholdet saaledes, at han væsentligst kun bliver Tilsynshavende og Kontrollerende, medens den egentlige Bestyrelse og Ansvar herfor paahviler Inspektøren.